

[Karen Thurøe Hansen]

Jeg kan ikke se andet, end at den fortolkning, som Greve byråd er fremkommet med, i høj grad diskriminerer en stor del af befolkningen. Hvem bliver der efterhånden tilbage af vores befolkning, der kan modtage borgerligt ombud og valg til offentlige råd, hvis man fortolker inhabilitetsvirkningen af ægteskab på denne måde? Jeg tilhører et af de partier, der meget gerne ser ægteskabet bevaret, men denne fortolkning vil medføre, at en stor del af vores befolkning ikke har mulighed for at lade sig opstille og tage imod valg til offentlige råd, og jeg vil derfor gerne spørge indenrigsministeren, hvordan man ser på byrådsmedlemmers tavshedspligt. Vi lover alle sammen at overholde tavshedspligten, og der skulle vel også i tilfælde af dette borgerlige ombud være mulighed for at kræve tavshedspligt mellem ægtefæller, således at den ene ikke refererer til den anden.

Jeg har også en lille smule fornemmelsen af, at der her sker en diskriminering af kvinder. Jeg er ikke kvindesagskvinde med albuier osv., men vil alligevel stille det spørgsmål: hvad nu, hvis det omvendte var tilfældet, altså at det var en mand, der var byrådsmedlem, der var gift med en kvinde ansat i det offentlige? Mon man så ville fortolke loven lige så strengt?

Indenrigsministeren (Enggaard):

På fru Karen Thurøe Hansens tillægs-spørgsmål, om man ville fortolke loven lige så strengt, hvis der forelå den modsatte kønsfordeling, vil jeg svare, at det både tror og håber jeg sandelig man vil gøre.

Fru Karen Thurøe Hansen henviste til den tavshedspligt, som er forbundet med det kommunale arbejde. Det er rigtigt, at der eksisterer en sådan tavshedspligt i et vist omfang, men man kan også diskutere, hvorvidt sådanne regler alligevel ville forhindre, at ægtefællerne diskuterede sagerne over midtagsbordet, men det skal vi ikke gå længere ind i her.

Jeg skal blot gentage, at den konkrete sag, som er indbragt for tilsynsrådet i Roskilde amt, vil finde sin afgørelse dér, ligesom jeg vil gentage, at jeg mener, vi skal vogte os for generelt at drage mere vidtgående konsekvenser af inhabilitetsreglerne, end at man er i stand til at leve fornuftigt og godt med dem i hverdagen.

Karen Thurøe Hansen (KF):

Jeg kan tilslutte mig og vil sige tak for det sidste svar. Så vidt jeg forstår på pressen, er der indgivet klage til ombudsmanden, som skal prøve på at fortolke loven om kommunernes styrelse, men jeg håber, at tilsynsrådet vil nå til den afgørelse, at Greve kommune ikke får mulighed for at sætte et byrådsmedlem uden for døren 180 gange i løbet af ¼ år.

Glistrup (FP):

Det er tankevækkende, at alt dette habilitetshalløj slet ikke er noget, vi kender til herinde i folketinget, og det er også tankevækkende, at de kinesiske korthuse, som indenrigsministeriet, tilsynsmyndigheder og kommunalbestyrelser har opstillet på dette grundlag, hviler på et lovfundament, som er etableret på et tidspunkt, hvor det var helt anderledes forhold, der var gældende rundt omkring i kommunerne, hvor kommunalbestyrelserne først og fremmest var administrerende myndigheder, og hvor de ikke i nær samme omfang som nu var valgt ud fra politiske listetilhørsforhold og holdninger. Derfor mener jeg, at det perspektiv, der er i Grevesagen, ikke så meget er det, som fru Karen Thurøe Hansen var inde på, hvorvidt man kan tillade Greve, kommune, tilsynsmyndigheden og i øverste instans indenrigsministeren at komme frem og tilbage med disse interessante, intrikate afgørelser af, hvem der må være til stede ved hvad. Vi er simpelt hen alle sammen partiske over for alle spørgsmål – det er jo sandheden – hvad enten vi er her, eller vi er et andet sted.

Det perspektiv, som Grevesagen rejser, er efter min mening, om vi ikke bør se at få lavet lovgrundlaget totalt om, formentlig til totalt at fjerne ethvert habilitetskrav inden for kommunalretten, således at de, som vælgerne har valgt, også kan tage stilling til de forskellige spørgsmål, på samme måde som man kan her i folketinget.

Mit tillægs spørgsmål til ministeren skal derfor gå ud på, om ikke den sag, som her er fremdraget til drøftelse, vil give ministeren anledning til inden for indeværende folketingsår at fremsætte lovforslag, sådan at vi kan få folkettinget – for det er den rigtige adresse – til at løse de spørgsmål, som fru Karen Thurøe Hansen har rejst, til at tage